

Evocar Joaquim Torres García, que tanta influència artística i conceptual va exercir a Catalunya, és recordar la seva idea d'art, la filosofia profunda de la seva epistemologia artística, que tan clarament va definir en l'article *Art-evolució (A la manera de manifest)* que va publicar el 1917 en el número 8 de la revista barcelonina *Un enemic del poble*. En aquest escrit Torres García defensava aferrissadament la necessitat que l'art, com la vida, fos *evolucionista*, convençut que no hi havia una manera invariable de fer art, sinó tot el contrari, perquè *per se* l'art és dinàmic i per tant *ha d'evolucionar constantment* i encara anava més enllà quan en la cloenda del seu escrit afirmava: "la nostra divisa tindria de ser: individualisme, presentisme, internacionalisme". Un criteri que compartim tots els que col·laborem en el **Premi de Pintura Torres García - Ciutat de Mataró**, ja que no reivindicuem un passadisme de la perfecció tècnica o de l'ofici sense ànima, ni un futurisme aventurer vinculat a les arrogants avantguardes, sinó que apostem per l'evolució en el sentit més darwinià del mot, és a dir, en tot allò que fa referència a l'evolució de les idees, dels gustos, de les tècniques, de les estètiques, dels comportaments..., per tal que el premi respongui al que avui i ara entenem que és creació en el sentit més rigorós de la paraula, una creació que es materialitza en un art d'idees, un art de tècniques i, sobretot, un art que respira "presentisme". Un objectiu no gens fàcil d'aconseguir però que ha estat el nostre punt de mira en aquesta aventura, davant la quantitat de treballs concursants i la diversitat de la seva procedència i dels llenguatges emprats.

Daniel Giralt-Miracle

Membre del Jurat